

komst, har været drøftet i Udvalget, og Ministeren har givet Tilsagn om, at han vil forhandle med Finansministeren om Muligheden for, at Ligningsmyndighederne instrueres om, at der ved Opgørelse af skattepligtig Indkomst bortses fra Indtægt ved Udlejning af Værelser, for saa vidt Udlejningen ikke er af erhvervsmæssig Karakter.

Udvalget indstiller herefter Lovforslaget til *Vedtagelse* med nedenstaaende af Ministeren for Byggeri og Boligvæsen stillede Ændringsforslag.

Ændringsforslag.

Af *Ministeren for Byggeri og Boligvæsen*, tiltraadt af *Udvalget*:

Til § 1.

1) Paragraffen affattes saaledes:

„*Stk. 1.* Det paahviler Københavns Magistrat, Kommunalbestyrelserne i Frederiksberg og Gentofte Kommuner, Sogneraadene i Lyngby-Taarbæk, Søllerød, Gladsaxe, Herlev, Rødovre, Hvidovre og Taarnby Kommuner, Byraadene i Aarhus, Aalborg, Esbjerg, Odense og Randers samt Kommunalbestyrelserne i disse Købstæders Forstadskommuner inden 2 Maaneder efter denne Lovs Ikrafttræden at foretage en Opgørelse af Størrelsen af Behovet for Udlejningsværelser til enlige til Beboelse i Kommunen.

Stk. 2. Ministeren for Byggeri og Boligvæsen afgør, hvilke Kommuner der skal anses som Forstæder til de nævnte Købstæder.“

Til § 2.

2) Paragraffen affattes saaledes:

„*Stk. 1.* Bestemmelserne i denne Lovs §§ 3—21 gælder umiddelbart for København, Frederiksberg, Gentofte, Lyngby-Taarbæk, Søllerød, Gladsaxe, Herlev, Rødovre, Hvidovre og Taarnby Kommuner.

Stk. 2. Saafremt det ved den i Henhold til § 1 foretagne Opgørelse eller senere viser sig, at der er Trang hertil, kan Ministeren for

Byggeri og Boligvæsen efter Begæring af en af de i § 1 nævnte Købstæder bestemme, at de nævnte Regler endvidere skal gælde i vedkommende Købstad med Forstæder.

Stk. 3. Ministeren for Byggeri og Boligvæsen kan, saafremt det viser sig, at der ikke er Trang til Anvendelse af Bestemmelserne i et af de i *Stk. 1* eller *2* omhandlede Omraader, bestemme, at Loven indtil videre ikke længere bringes i Anvendelse i det paa-gældende Omraade.

Stk. 4. Vedkommende Kommunalbestyrelser foretager den nærmere Afgrænsning af det bymæssigt bebyggede Omraade, paa hvilket de nævnte Bestemmelser finder Anvendelse. Kan Enighed mellem Kommunalbestyrelserne ikke opnaas, træffes Afgørelsen af Ministeren for Byggeri og Boligvæsen. Meddelelse om den trufne Afgørelse bekendtgøres i Statstidende og i øvrigt paa den i Kommunen almindelig brugte Maade.“

Til § 3.

3) Paragraffen affattes saaledes:

„*Stk. 1.* Kommunalbestyrelserne i de paagældende Byomraaders Kommuner fastsætter efter indbyrdes Forhandling, hvilket største Antal Værelser en Person, der som Ejer eller Lejer har Raadighed over en Beboelseslejlighed i Omraadet, kan forbeholde for sin egen Husstand. Dette Antal fastsættes under Hensyn til Behovet for Udlejningsværelser, men skal dog mindst udgøre eet Værelse pr. fast bosiddende Medlem af Husstanden med Tillæg af 2 Værelser pr. Lejlighed. Har flere Værelser før den 3. Februar 1948 været udlejet til en enkelt Person, der ikke har Husførelse fælles med Lejlighedens Indehaver, skal der ved Opgørelsen yderligere bortses fra de til denne udlejede Værelser, dog højst 3 Værelser. Endvidere skal der ved Opgørelsen bortses fra Værelser, der udlejes til et enligt Ægtepar, dog højst fra 4 Værelser. Ved Opgørelsen skal endelig bortses fra Værelser, der væsentligt anvendes til erhvervsmæssig Virksomhed, samt Værelser med et Gulvareal paa under 8 m². Er der efter den 3. Februar 1948 iværksat Sammenlægning af Værelser i Lejligheden, skal der ved Opgørelsen bortses herfra, medmindre det i § 4, *Stk. 3*, omhandlede Udvalg godkender en anden Ordning.

Stk. 2. Kan Enighed mellem Kommunalbestyrelserne om Antallet af Værelser til egen Raadighed ikke opnaas, indbringes Spørgsmaalet for Ministeren for Byggeri og Boligvæsen, der træffer Afgørelse efter Forhandling med Kommunalbestyrelserne.